

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 815

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 8 septembrie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII	
Decizia nr. 412 din 14 iulie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate	1-4	306. — Hotărâre pentru aprobarea Regulamentului privind examenul de capacitate al judecătorilor stagiați și procurorilor stagiați	5-9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		323. — Hotărâre pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor.....	9-11
925. — Ordin al ministrului sănătății pentru aprobarea ajustării/revizuirii prețurilor la medicamentele cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor de uz uman autorizate de punere pe piață în România, cu modificările și completările ulterioare	4-5	325. — Hotărâre pentru aprobarea Regulamentului privind concediile judecătorilor și procurorilor	11-14
		328. — Hotărâre pentru aprobarea Codului deontologic al judecătorilor și procurorilor	14-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 412

din 14 iulie 2005

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (2)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea
și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate**

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Ninosu — judecător

Ion Predescu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Dana Titian — procuror
Daniela Ramona Marițiu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (2) din Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, excepție ridicată de Ștefan Coste în Dosarul nr. 1.117/2005 al Curții de Apel Iași — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde avocatul Dan Constantin Tudurache pentru autorul excepției, lipsă fiind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, avocatul autorului excepției solicită admiterea excepției, arătând că dispoziția de lege criticată este neconstituțională prin faptul că stabilește contribuția lunară obligatorie la fondul de asigurări sociale de sănătate în procent unic de 6,5%, aplicat la totalitatea veniturilor realizate, instituind astfel privilegii și discriminări, întrucât asigurații plătesc contribuții diferite, în raport cu veniturile realizate, dar beneficiază de aceleași servicii, fiind favorizați cei care au venituri mai reduse.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile de lege criticate nu creează privilegii și discriminări și nu încalcă prevederile din Legea fundamentală invocate de autorul excepției. Prin dispozițiile de lege criticate se asigură pentru toate persoanele posibilitatea de a beneficia, în condiții identice, de asistență pentru apărarea și restabilirea sănătății.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 16 mai 2005, pronunțată în Dosarul nr. 1.117/2005, **Curtea de Apel Iași — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate**, excepție ridicată de Ștefan Coste.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 51 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002, stabilind contribuția lunară obligatorie la fondul de asigurări sociale de sănătate în procent unic de 6,5%, aplicat la totalitatea veniturilor realizate, instituie privilegii și creează discriminări, întrucât asigurații plătesc contribuții diferite, în raport cu veniturile realizate, dar beneficiază de aceleași servicii, fiind favorizați cei care au venituri mai reduse.

Curtea de Apel Iași — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece contribuțiile la fondul național de asigurări de sănătate, prin caracterul lor obligatoriu, consacrat de art. 1 alin. (2) lit. d) și de art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002, sunt asimilate din punct de vedere fiscal taxelor și impozitelor, iar obligația cetățenilor de a contribui prin impozite, taxe sau alte aporturi asemănătoare la cheltuielile publice este consacrată de dispozițiile art. 56 din Constituție. Curtea Constituțională a statuat în mod constant că este rolul exclusiv al legiuitorului de a stabili impozite, precum și cuantumul acestora și că numai acesta poate dispune asupra eventualelor scutiri, reduceri sau alte facilități în funcție de situațiile date. De asemenea, arată că a stabili că cei care realizează venituri mai mici decât venitul de bază minim brut pe țară sau decât venitul mediu pe economie trebuie să plătească o cotă de 6,5%

calculată la aceste venituri nu înseamnă o încălcare a dispozițiilor art. 16 din Legea fundamentală. Faptul că persoanele care realizează venituri din activități independente, respectiv din desfășurarea activității de notar public în cazul autorului excepției, nu au fost puse pe același plan cu cei care obțin venituri din indemnizațiile de șomaj, alocațiile de sprijin, agricultură și silvicultură sau din cedarea folosinței bunurilor sau din dividende și dobânzi nu contravine dispozițiilor art. 16 din Constituție, atât timp cât legiuitorul a apreciat că este just ca cei care obțin venituri mai mari să aibă o contribuție corespunzătoare la constituirea fondului național de asigurări de sănătate, principiul solidarității prevalând în acest caz.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că, potrivit dispozițiilor art. 34 alin. (3) din Constituție, organizarea asistenței medicale și a sistemului de asigurări sociale se stabilesc potrivit legii. Astfel, potrivit acestor prevederi constituționale, intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului reglementarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, care include și modul de finanțare a acestui sistem, respectiv obligația persoanelor asigurate și a angajatorilor de a plăti o contribuție bănească lunară la fondul național de asigurări sociale de sănătate, în raport cu veniturile realizate, respectiv cu drepturile salariale achitate. Totodată, textul de lege criticat conținând dispoziții care prevăd modul de stabilire a contribuției bănești lunare pentru asigurații de sănătate, datorată de persoanele asigurate prevăzute în cuprinsul textului, care se determină sub forma unei cote de 6,5% aplicate asupra veniturilor realizate, în raport cu situația în care se află fiecare categorie de persoane asigurate, nu contravine prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) din Constituție, ce consacră principiul egalității, întrucât nu instituie privilegii sau discriminări.

În continuare, arată că persoanele asigurate, care exercită profesii liberale sau activități independente, autorizate, potrivit legii, pot realiza venituri mai mari decât veniturile obținute de celelalte categorii de persoane asigurate, prevăzute în cuprinsul textului de lege criticat și, în consecință, vor datora un quantum mai mare al contribuției lunare pentru asigurări de sănătate, în baza principiului solidarității și al subsidiarității, ce guvernează funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, instituit prin art. 1 alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002. Această situație diferită justifică în mod obiectiv și rezonabil un tratament juridic diferențiat, astfel cum s-a statuat în jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, în sensul că egalitatea nu înseamnă uniformitate și că pot fi instituite tratamente juridice distincte pentru anumite categorii de persoane sau grupuri, dacă există o justificare obiectivă și rezonabilă.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, iar critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002 față de dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție nu poate fi reținută, deoarece dispozițiile de lege criticate, referitoare la obligativitatea persoanei asigurate de a plăti o cotă de

6,5% din venitul lunar realizat la fondul de asigurări de sănătate, nu aduc atingere principiului egalității cetățenilor în fața legii, întrucât se aplică tuturor persoanelor aflate în situația reglementată de ipoteza normei juridice, fără a institui privilegii sau discriminări pe considerente arbitrare. În acest sens, Curtea Constituțională a reținut în jurisprudența sa că la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, iar violarea principiului egalității și nediscriminării ar putea exista atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 51 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 20 noiembrie 2002, cu următorul conținut:

— Art. 51 alin. (2): „*Contribuția lunară a persoanei asigurate se stabilește sub forma unei cote de 6,5%, care se aplică asupra:*

- a) *veniturilor din salarii care se supun impozitului pe venit;*
- b) *veniturilor din activități desfășurate de persoane care exercită profesii liberale sau autorizate potrivit legii să desfășoare activități independente;*
- c) *veniturilor din agricultură și silvicultură, stabilite potrivit normelor de venit pentru persoanele fizice care nu au calitatea de angajator și nu se încadrează la lit. b);*
- d) *indemnizațiilor de șomaj și alocațiilor de sprijin;*
- e) *veniturilor din cedarea folosinței bunurilor, veniturilor din dividende și dobânzi și altor venituri care se supun impozitului pe venit numai în cazul în care nu realizează venituri de natura celor prevăzute la lit. a)–d).“*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1), care au următorul conținut: „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, potrivit dispozițiilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002, asigurările sociale de sănătate, ca principal sistem de finanțare a ocrotirii și promovării sănătății populației, sunt obligatorii. Aceste prevederi reprezintă o concretizare a dreptului la ocrotirea sănătății, consacrat de art. 34 din Constituție, precum și a obligației statului de a garanta și asigura exercițiul acestui drept fundamental. Susținerea financiară a asigurărilor sociale de sănătate se realizează prin fondul unic de

asigurări sociale de sănătate, care, conform art. 2 alin. (2) din aceeași ordonanță, se constituie din contribuția de asigurări sociale de sănătate suportată de asigurați, de persoanele fizice și juridice care angajează personalul salariat, din subvenții de la bugetul de stat, precum și din alte surse — donații, sponsorizări, dobânzi, potrivit legii.

Conform art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002, au calitatea de asigurat toți cetățenii români cu domiciliul în țară, precum și cetățenii străini și apatrizii care au domiciliul sau reședința în România, toți aceștia având obligația plății contribuției de asigurare, în raport cu veniturile pe care le realizează. Persoanele fizice care au calitatea de asigurați au dreptul, potrivit art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002, fără nici o deosebire, la un pachet de servicii de bază care cuprinde servicii medicale, servicii de îngrijire a sănătății, medicamente, materiale sanitare și dispozitive medicale.

Curtea observă că, potrivit dispozițiilor de lege criticate prin excepția de neconstituționalitate, „*persoana asigurată are obligația plății unei contribuții bănești lunare, pentru asigurările de sănătate (...)*“, care este stabilită sub forma cotei unice de 6,5%, aplicată asupra veniturilor realizate. Sub acest aspect textul de lege criticat nu instituie nici privilegii și nici discriminări.

De asemenea, Curtea constată că, într-adevăr, valoarea contribuției diferă de la persoană la persoană, în raport cu cuantumul veniturilor realizate, dar această diferență este rezonabilă și justificată de situația obiectiv deosebită în care se află persoanele care realizează venituri mai mari față de cele ale căror venituri sunt mai reduse. Soluția legislativă, criticată de autorul excepției, este justificată și de principiul solidarității și subsidiarității în colectarea și utilizarea fondurilor, înscris în art. 1 alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002. Solidaritatea socială presupune ca orice persoană asigurată să beneficieze, la nevoie, în condiții identice de asistență pentru apărarea și restabilirea sănătății, chiar dacă posibilitățile sale materiale, determinate de nivelul veniturilor realizate, i-au permis o contribuție mai redusă la constituirea fondului de asigurări de sănătate. De altfel, în nici un caz nu se poate estima anticipat cine, când și de ce anume servicii medicale ori de alte măsuri de ocrotire a sănătății va avea nevoie.

Totodată, Curtea observă că principiul constituțional al așezării juste a sarcinilor fiscale pentru suportarea cheltuielilor publice, prevăzut de art. 56 alin. (2) din Constituție, impune, de asemenea, diferențierea contribuției în funcție de veniturile realizate, cota de contribuție lunară a persoanei asigurate, exprimată procentual, este unică, neavând caracter progresiv, diferența valorică a contribuției fiind determinată de nivelul diferit al veniturilor.

De asemenea, prin Decizia nr. 243 din 27 mai 2004, referitoare la dispozițiile art. 13, art. 52 alin. (2) și art. 53 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 28 iunie 2004, Curtea a reținut că reglementarea legală a organizării și funcționării sistemului de asigurări sociale de sănătate prevede obligația generală a persoanelor asigurate și a angajatorilor (persoane juridice și persoane fizice) de a plăti contribuția, în raport cu veniturile realizate ori cu drepturile salariale achitate, la fondul de asigurări de sănătate, fără a institui privilegii sau discriminări.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, excepție ridicată de Ștefan Coste în Dosarul nr. 1.117/2005 al Curții de Apel Iași — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 iulie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

**pentru aprobarea ajustării/revizuirii prețurilor la medicamentele cuprinse în Catalogul național
al prețurilor medicamentelor de uz uman autorizate de punere pe piață în România,
cu modificările și completările ulterioare**

În baza prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 152/1999 privind produsele medicamentoase de uz uman, aprobată cu modificări prin Legea nr. 336/2002, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 140 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 168/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul Legii nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale,

văzând Referatul Direcției generale farmaceutice și aparatură medicală nr. 6.451 bis din 31 mai 2005,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă ajustarea prețurilor la medicamentele de uz uman din producția internă cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor de uz uman autorizate de punere pe piață în România, ediția a XV-a, în conformitate cu Ordinul ministrului sănătății și familiei nr. 612/2002 pentru aprobarea Normelor privind modul de calcul al prețurilor la medicamentele de uz uman, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 22 august 2002, cu modificările ulterioare, începând cu data de 16 septembrie 2005.

(2) Se aprobă revizuirea prețurilor la medicamentele din import la cursurile de vamă din prima săptămână a trimestrului în care se emite Catalogul național al prețurilor medicamentelor de uz uman autorizate de punere pe piață în România, ediția a XVI-a, în conformitate cu Ordinul ministrului sănătății și familiei nr. 612/2002, cu modificările ulterioare, ca urmare a modificărilor intervenite în structura de preț.

Art. 2. — Cursurile de schimb ce au stat la baza ajustării prețurilor pentru medicamente sunt cele comunicate de Banca Națională a României în data de 25 august 2005, valabile în vamă pentru săptămâna 29 august — 3 septembrie 2005.

Art. 3. — Prețurile cu ridicata, precum și prețurile cu amănuntul maximale ajustate sunt valabile până la data de 1 decembrie 2005.

Art. 4. — Se prelungește valabilitatea Ordinului ministrului sănătății nr. 584/2005 pentru ajustarea prețurilor la medicamentele cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor de uz uman autorizate de punere pe piață în România, cu modificările și completările ulterioare, până la data de 15 septembrie 2005.

Art. 5. — În conformitate cu Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale, prețurile medicamentelor de uz uman vor fi afișate atât în moneda veche, cât și în moneda nouă.

Art. 6. — Este interzisă practicarea altor prețuri peste nivelurile prețurilor cu amănuntul maximale prevăzute în Catalogul național al prețurilor medicamentelor de uz uman autorizate de punere pe piață în România, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă orice alte dispoziții contrare.

Art. 8. — Prevederile prezentului ordin intră în vigoare începând cu data de 16 septembrie 2005, cu excepția art. 4, ale cărui prevederi intră în vigoare începând cu data de 1 septembrie 2005.

Art. 9. — Direcția generală farmaceutică și aparatură medicală, precum și celelalte direcții din Ministerul Sănătății, direcțiile de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București, agenții economici importatori și distribuitori, Compania Națională „Unifarm” — S.A. București, unitățile sanitare publice și private vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 10. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Gheorghe Eugen Nicolăescu

București, 31 august 2005.
Nr. 925.

ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
PLENUL

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Regulamentului privind examenul de capacitate al judecătorilor stagieri și procurorilor stagieri

În temeiul dispozițiilor art. 133 alin. (5) și (7) din Constituția României, republicată, și ale art. 24 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere art. 106 lit. c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare,

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind examenul de capacitate al judecătorilor stagieri și procurorilor stagieri, cuprins în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 155/2004

pentru aprobarea Regulamentului privind examenul de capacitate al magistraților stagieri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 879 din 27 septembrie 2004, se abrogă.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Superior al Magistraturii,
judecător dr. **Dan Lupașcu**

București, 17 august 2005.
Nr. 306.

ANEXĂ

REGULAMENT

privind examenul de capacitate al judecătorilor stagieri și procurorilor stagieri

CAPITOLUL I

Pregătirea judecătorilor și procurorilor în perioada de stagi

Art. 1. — Judecătorii stagieri și procurorii stagieri sunt numiți în funcție de Consiliul Superior al Magistraturii pe baza mediei generale obținute la absolvirea Institutului Național al Magistraturii.

Art. 2. — (1) Judecătorii stagieri și procurorii stagieri efectuează un stagi

(2) Perioada de stagi începe din ziua în care judecătorii stagieri și procurorii stagieri au fost numiți pe post.

Art. 3. — Judecătorii stagieri și procurorii stagieri sunt obligați să continue pregătirea profesională pe toată durata stagiului.

Art. 4. — (1) Judecătorii stagiaari au dreptul să judece doar în materiile date de lege în mod expres în competența lor.

(2) Procurorii stagiaari au dreptul să pună concluzii în instanță, să efectueze și să semneze acte procedurale, sub coordonarea unui procuror care se bucură de stabilitate. Soluțiile procurorilor stagiaari sunt contrasemnate de procurorii care îi coordonează.

Art. 5. — (1) Conducerea judecătoriei și conducerea parchetului de pe lângă aceasta sunt obligate să asigure condiții optime pentru desfășurarea stagiului și pentru pregătirea judecătorilor stagiaari și a procurorilor stagiaari, în scopul perfecționării cunoștințelor teoretice și practice specifice activității.

(2) În acest scop președinții judecătoriilor și prim-procurorii parchetelor de pe lângă acestea vor desemna la începutul perioadei de stagiul un judecător, respectiv un procuror, cu o pregătire profesională temeinică și experiență, care va coordona pregătirea judecătorilor stagiaari și, respectiv, a procurorilor stagiaari.

(3) Activitatea fiecărui judecător stagiar și procuror stagiar va fi analizată trimestrial de către judecătorul, respectiv procurorul desemnat. Aceștia din urmă vor propune conducerii judecătoriei sau, după caz, a parchetului de pe lângă aceasta măsurile ce se impun pentru îmbunătățirea pregătirii profesionale și a activității judecătorilor stagiaari și a procurorilor stagiaari, întocmind trimestrial un referat de evaluare privind însușirea de către aceștia a cunoștințelor practice specifice activității de judecător sau de procuror.

Art. 6. — (1) În vederea prezentării la examenul de capacitate, referatele de evaluare vor fi însoțite de avizul consultativ al președintelui curții de apel sau, după caz, al procurorului general al parchetului de pe lângă aceasta.

(2) Constatările referatelor de evaluare vor fi consemnate în fișa pentru stagiul de practică a judecătorului sau a procurorului. În această fișă președintele judecătoriei sau, după caz, prim-procurorul parchetului de pe lângă aceasta va înscrie și perioadele de întrerupere a stagiului, determinate de:

- a) starea de sănătate;
- b) concediile de maternitate sau pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani;
- c) concediile de studii, cu excepția celor destinate pregătirii pentru profesia de judecător sau de procuror;
- d) concediile fără plată;
- e) perioada efectuării stagiului militar;
- f) perioada studiilor postuniversitare cu scoatere din activitate, cu precizarea domeniului de specializare;
- g) alte întreruperi ale activității.

(3) Sunt incluse în perioada de stagiul numai cursurile de pregătire profesională organizate de Institutul Național al Magistraturii.

(4) Judecătorii stagiaari și procurorii stagiaari au dreptul la concedii de studii de specialitate plătite pentru pregătirea și susținerea examenului de capacitate, conform legii.

CAPITOLUL II

Organizarea și desfășurarea examenului de capacitate

Art. 7. — (1) După încheierea perioadei de stagiul, judecătorii stagiaari și procurorii stagiaari sunt obligați să se prezinte la primul examen de capacitate.

(2) În cazul în care judecătorul stagiar sau procurorul stagiar este respins la primul examen de capacitate, este obligat să se prezinte la următorul examen.

(3) Lipsa nejustificată la examenul de capacitate sau respingerea candidatului la două examene atrage pierderea calității de judecător stagiar sau de procuror stagiar. În această situație, judecătorul stagiar sau procurorul stagiar este obligat să restituie bursa de auditor de justiție și cheltuielile de școlarizare.

(4) Consiliul Superior al Magistraturii, pentru motive temeinice, la cererea judecătorului stagiar sau a procurorului stagiar, cu avizul conducătorului instanței sau al parchetului la care acesta funcționează, poate aproba amânarea examenului de capacitate numai o singură dată.

(5) Judecătorul stagiar sau procurorul stagiar care, din motive justificate, nu s-a prezentat la examenul de capacitate poate susține acest examen dacă de la încheierea stagiului și până la data fixată pentru examen nu au trecut mai mult de 2 ani. Dispozițiile alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

(6) După trecerea termenului de 2 ani, persoanele prevăzute la alin. (5) sunt obligate să efectueze din nou stagiul, potrivit legii.

Art. 8. — (1) Examenul de capacitate al judecătorilor stagiaari și al procurorilor stagiaari se organizează anual de Consiliul Superior al Magistraturii, prin intermediul Institutului Național al Magistraturii.

(2) Data, locul și modul de desfășurare a examenului de capacitate se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, precum și pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii, cu cel puțin 90 de zile înainte de data stabilită pentru examenul de capacitate.

(3) Tematica și bibliografia vor fi transmise instanțelor și parchetelor și vor fi publicate pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii, cu cel puțin 90 de zile înainte de data stabilită pentru examenul de capacitate.

Art. 9. — (1) Înscrierea la examenul de capacitate se face în termen de 60 de zile de la publicarea datei examenului.

(2) Cererile de înscriere la examenul de capacitate se depun la curțile de apel sau, după caz, la parchetele de pe lângă acestea.

(3) La cererea-tip de înscriere se anexează:

- a) diploma de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, în copie;
- b) referatele de evaluare și avizul consultativ al președintelui curții de apel sau, după caz, al procurorului general al parchetului de pe lângă aceasta;
- c) fișa de stagiul, în original.

Art. 10. — Se pot înscrie la examen judecătorii stagiaari și procurorii stagiaari al căror stagiul se va împlini până în ultima zi a examenului de capacitate.

Art. 11. — Examenul de capacitate constă în verificarea cunoștințelor teoretice și practice prin probe scrise și orale.

Art. 12.— (1) Consiliul Superior al Magistraturii numește comisia de organizare a examenului de capacitate.

(2) Comisia prevăzută la alin. (1) verifică îndeplinirea condițiilor de participare la examen a candidaților și întocmește lista acestora cu cel puțin 25 de zile înaintea datei examenului. Lista candidaților se afișează la sediul Institutului Național al Magistraturii și la sediile curților de apel și parchetelor de pe lângă acestea și se publică pe pagina de Internet a Institutului Național al Magistraturii.

(3) Candidații respinși pot formula contestații în termen de 5 zile de la afișarea listei.

(4) Contestațiile vor fi reexamine de comisia de organizare a examenului de capacitate.

(5) În cazul în care comisia își menține soluția, dosarul candidatului va fi înaintat Secției pentru judecători sau, după caz, Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii.

(6) Hotărârile secțiilor sunt supuse căilor de atac, în condițiile legii.

Art. 13. — (1) Comisiile pentru examenul de capacitate sunt numite prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii, cu 48 de ore înainte de examen.

(2) Comisia pentru examenul de capacitate al judecătorilor este alcătuită din:

- 3 judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție;
- 3 judecători de la curțile de apel;
- 1 formator de la Institutul Național al Magistraturii.

(3) Comisia pentru examenul de capacitate al procurorilor este alcătuită din:

- 3 procurori de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție;
- 3 procurori de la parchetele de pe lângă curțile de apel;
- 1 formator de la Institutul Național al Magistraturii.

Art. 14. — Comisia de examinare va fi prezidată, după caz, de judecătorul de la Înalta Curte de Casație și Justiție, respectiv de procurorul de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu vechimea cea mai mare în funcție.

Art. 15. — (1) Comisiile pentru soluționarea contestațiilor sunt numite prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii, cu 48 de ore înainte de examen.

(2) Comisia pentru soluționarea contestațiilor formulate de judecători este alcătuită din:

- 2 judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție;
- 2 judecători de la curțile de apel;
- 1 formator de la Institutul Național al Magistraturii.

(3) Comisia pentru soluționarea contestațiilor formulate de procurori este alcătuită din:

- 2 procurori de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție;
- 2 procurori de la parchetele de pe lângă curțile de apel;
- 1 formator de la Institutul Național al Magistraturii.

Art. 16. — Probele scrise teoretice constau în lucrări scrise, cu subiecte comune pentru judecători și procurori, din dreptul civil, dreptul procesual civil, dreptul penal și dreptul procesual penal.

Art. 17. — Probele scrise practice constau în soluționarea unor spețe și întocmirea unor acte judiciare, distincte pentru judecători și procurori.

Art. 18. — (1) Probele scrise teoretice și practice se vor susține pe parcursul a două zile, după următoarea repartizare:

- prima zi: proba teoretică la dreptul civil, dreptul procesual civil și proba practică constând în rezolvarea unei spețe și întocmirea de acte judiciare;
- a doua zi: proba teoretică la dreptul penal, dreptul procesual penal și proba practică constând în rezolvarea unei spețe și întocmirea de acte judiciare.

(2) Timpul alocat pentru probele scrise este stabilit de comisia de examinare, în raport de complexitatea subiectelor, dar nu poate depăși 3 ore.

Art. 19. — La proba practică este permisă consultarea legislației, cu excepția celei comentate și adnotate.

Art. 20. — (1) Probele orale teoretice și practice se susțin la următoarele materii: fundamentele constituționale

ale statului de drept, instituțiile de bază din: dreptul civil, dreptul procesual civil, dreptul penal, dreptul procesual penal, organizarea judiciară și Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

(2) Examinarea se face pe bază de bilete, care conțin atât subiecte teoretice, cât și subiecte practice.

(3) Pentru pregătirea subiectelor fiecare candidat va beneficia de un timp de gândire de cel puțin 30 de minute.

Art. 21. — Tematica și bibliografia pentru disciplinele care fac obiectul examenului de capacitate sunt propuse de Institutul Național al Magistraturii și aprobate de Consiliul Superior al Magistraturii.

Art. 22. — (1) Pentru probele scrise teoretice și practice, comisia de examinare va stabili, cu 24 de ore înainte de examen, 3 variante de subiecte pentru fiecare materie, care se pun într-un plic sigilat.

(2) În ziua examenului, după intrarea candidaților în sălile de examen, comisiile de examinare vor extrage câte un subiect din fiecare plic. Subiectele extrase vor fi multiplicat și distribuite în fiecare sală de examen. La încheierea examenului, comisia de examinare afișează baremul de notare pentru fiecare subiect.

Art. 23. — Accesul candidaților în sala de examen este permis numai după legitimarea acestora, pe baza actelor de identitate.

Art. 24. — Înainte de tratarea subiectelor, candidații își vor scrie numele și prenumele pe colțul din dreapta sus al primei pagini a lucrării scrise, ce urmează să fie lipit în prezența supraveghetorilor de sală, după care se aplică ștampila Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 25. — La expirarea timpului stabilit pentru probele scrise, președintele comisiei de organizare preia lucrările candidaților, sub semnătură, după care le predă președintelui comisiei de examinare, în vederea numerotării și a repartizării lor membrilor acestei comisii.

Art. 26. — Frauda dovedită atrage excluderea candidatului din examen. În aceste cazuri responsabilul de sală consemnează într-un proces-verbal faptele și măsurile luate, iar lucrarea se anulează cu mențiunea „fraudă”. Procesul-verbal se comunică președintelui comisiei de examinare și candidatului respectiv.

Art. 27. — (1) Aprecierea la probele scrise se face cu note de la 1 la 10. Notele vor fi trecute, în cifre și în litere, în borderoul de notare, care va fi semnat pe fiecare filă de comisia de examinare.

(2) Notele acordate vor avea maximum două zecimale. Nota 1 se acordă atunci când punctajul obținut de candidat este mai mic sau egal cu această notă.

Art. 28. — (1) Nota probei scrise teoretice este media aritmetică a notelor acordate de membrii comisiei de examinare pentru fiecare materie.

(2) Nota probei scrise practice este media aritmetică a notelor acordate de membrii comisiei de examinare pentru fiecare materie.

(3) Nota generală a probei scrise este rezultatul mediei aritmetice dintre nota probei scrise teoretice și nota probei scrise practice.

(4) Mediile aritmetice vor fi calculate cu două zecimale.

Art. 29. — Rezultatele probelor scrise ale examenului de capacitate se înscriu în ordinea descrescătoare a mediilor într-un tabel care se comunică curților de apel și parchetelor de pe lângă acestea, se afișează la sediul Institutului Național al Magistraturii și se aduc la cunoștință publică pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii.

Art. 30. — (1) Contestațiile pentru examenul de capacitate cu privire la probele scrise se trimit la Institutul Național al Magistraturii, în termen de 72 de ore de la afișarea rezultatelor, de către candidați, curțile de apel sau parchetele de pe lângă acestea.

(2) Lucrările cu privire la notarea cărora s-au formulat contestații vor fi din nou secretizate, prin lipirea colțului pe care sunt înscrise numele și prenumele candidatului.

(3) Contestațiile se soluționează, în termen de 3 zile, prin decizie irevocabilă.

(4) Rezultatele contestațiilor se afișează la sediul Institutului Național al Magistraturii, se publică pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii.

Art. 31. — (1) La susținerea probei orale participă un judecător de la Înalta Curte de Casație și Justiție, un judecător de la curțile de apel și un formator de la Institutul Național al Magistraturii.

(2) Nota acordată la proba orală reprezintă media notelor acordate de fiecare membru al comisiei.

(3) Notarea la probele orale este definitivă.

Art. 32. — (1) Media generală a examenului de capacitate reprezintă media aritmetică a notei de la probele scrise și de la probele orale.

(2) Media generală de promovare a examenului de capacitate este de cel puțin 7,00, iar notele la materiile de examen nu pot fi mai mici de 5.

(3) La terminarea examenului comisia de examinare va întocmi un proces-verbal, în care vor fi menționate condițiile de desfășurare a examenului, notele obținute de candidați la probele scrise și orale și media generală pe baza căreia au fost declarați admiși sau respinși.

(4) Procesul-verbal va fi semnat de toți membrii comisiei de examinare.

Art. 33. — Rezultatele finale ale examenului de capacitate se înscriu în tabelul de clasificare a candidaților, care se comunică curților de apel și parchetelor de pe lângă acestea, se afișează la sediul Institutului Național al Magistraturii și se aduc la cunoștință publică pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii, în termen de 24 de ore de la întocmirea procesului-verbal menționat la art. 32 alin. (3).

CAPITOLUL III

Validarea examenului de capacitate și repartizarea candidaților pe posturi

Art. 34. — (1) Rezultatele examenului de capacitate, procesul-verbal prevăzut la art. 32 alin. (3) și raportul întocmit de compartimentul de specialitate vor fi înaintate Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Secțiile Consiliului Superior al Magistraturii vor analiza îndeplinirea condițiilor legale de către judecătorii stagieri și procurorii stagieri care au promovat examenul de capacitate, în termen de 10 zile de la comunicarea procesului-verbal prevăzut la alin. (1).

(3) În raport de concluziile secțiilor, compartimentul de specialitate al Consiliului Superior al Magistraturii centralizează rezultatele, întocmește, în ordinea mediilor obținute, tabelul de clasificare a candidaților și efectuează celelalte lucrări necesare procedurii de validare a examenului de capacitate.

(4) Plenul Consiliului Superior al Magistraturii se pronunță cu privire la validarea examenului în prima ședință care urmează ședințelor în care secțiile au analizat

îndeplinirea condițiilor legale de către judecătorii stagieri și procurorii stagieri care au promovat examenul de capacitate.

(5) Consiliul Superior al Magistraturii poate invalida, în tot sau în parte, examenul de capacitate în cazurile în care constată că nu au fost respectate condițiile prevăzute de lege ori de regulament cu privire la organizarea examenului sau că există dovada săvârșirii unei fraude.

(6) În cazul invalidării rezultatelelor, Consiliul Superior al Magistraturii va stabili o nouă dată pentru susținerea examenului de capacitate.

Art. 35. — După validarea examenului de capacitate, lista tuturor posturilor vacante de la judecătorii și parchetele de pe lângă aceste instanțe se publică, de îndată, separat pentru judecătorii și procurorii, în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, și se afișează la sediile instanțelor și parchetelor, prin grija Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 36. — (1) Candidații declarați admiși la examen au dreptul, în ordinea mediilor, să-și aleagă posturile, în termen de 15 zile libere de la publicarea acestora în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a. În acest sens, candidații vor fi convocați la Consiliul Superior al Magistraturii, în vederea repartizării pe post.

(2) Judecătorii stagieri pot opta numai pentru posturi de judecător, iar procurorii stagieri, numai pentru posturi de procuror.

Art. 37. — (1) Candidatului care nu și-a exercitat dreptul de alegere în termenul prevăzut la art. 36 alin. (1) i se va propune, din oficiu, un post de către Consiliul Superior al Magistraturii.

(2) Refuzul de a accepta propunerea, precum și necomunicarea acceptării postului în termen de 10 zile de la primirea propunerii se consideră demisie.

Art. 38. — Repartizarea pe posturi se afișează la sediul Consiliului Superior al Magistraturii, la sediile instanțelor și ale parchetelor și se publică pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 39. — (1) La medii egale au prioritate, la alegerea postului, în ordinea următoare, candidatul care funcționează la instanța sau parchetul pentru care a optat ori cel care are o vechime mai mare în magistratură.

(2) În circumscripțiile instanțelor și parchetelor unde o minoritate națională are o pondere de cel puțin 50% din numărul locuitorilor, la medii egale au prioritate candidații cunoscători ai limbii acelei minorități.

Art. 40. — (1) În termen de cel mult 30 de zile de la data validării examenului de capacitate, Consiliul Superior al Magistraturii va propune Președintelui României numirea în funcție a judecătorilor și procurorilor care au promovat examenul de capacitate.

(2) Judecătorul stagiar sau procurorul stagiar care a fost respins la două sesiuni ori care, în mod nejustificat, nu s-a prezentat la examenul de capacitate pierde calitatea de judecător sau de procuror din ziua validării rezultatelor examenului de către Consiliul Superior al Magistraturii.

Art. 41. — Cererile de înscriere la examen însoțite de actele prevăzute la art. 9 alin. (3), sau, după caz, cererile de amânare, lucrările scrise, rezultatele finale obținute la examenul de capacitate și referatele de evaluare vor fi păstrate în mapa profesională a judecătorului sau procurorului.

Art. 42. — Documentația privind examenul de capacitate se păstrează la Consiliul Superior al Magistraturii, potrivit legii.

Art. 43. — (1) Dispozițiile prezentului regulament se aplică în mod corespunzător personalului de specialitate juridică asimilat magistraților din aparatul propriu al Consiliului Superior al Magistraturii, Ministerului Public, Institutului Național al Magistraturii și Școlii Naționale de Grefieri.

(2) Personalul de specialitate juridică asimilat magistraților prevăzut la alin. (1) optează, prin cererea de înscriere la examenul de capacitate, pentru susținerea

probei scrise practice, fie împreună cu judecătorii, fie împreună cu procurorii.

(3) Prin excepție de la prevederile art. 9 alin. (3), la cererea-tip de înscriere, personalul de specialitate juridică asimilat magistraților va anexa referatul de evaluare întocmit de către conducătorul compartimentului în care stagiarul își desfășoară activitatea, avizat de conducerea instituției în cauză.

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
PLENUL

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor

În temeiul dispozițiilor art. 133 alin. (5) și (7) din Constituția României, republicată, și ale art. 24 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile art. 106 lit. f) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare,

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor, cuprins în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 154/2004

pentru aprobarea Regulamentului privind concursul de promovare în funcții de execuție a magistraților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 879 din 27 septembrie 2004, se abrogă.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Superior al Magistraturii,
judecător dr. **Dan Lupașcu**

București, 24 august 2005.
Nr. 323.

ANEXĂ

REGULAMENT

privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Promovarea judecătorilor și procurorilor în funcții de execuție, efectiv sau pe loc, la tribunale, tribunale specializate, curți de apel, parchetele de pe lângă aceste instanțe, precum și la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție se face numai pe bază de concurs, organizat la nivel național, potrivit dispozițiilor legale.

Art. 2. — Concursul de promovare în funcții de execuție vacante sau pe loc se organizează pe baza unor criterii obiective de apreciere a performanțelor profesionale ale magistraților care au vocație la promovare.

Art. 3. — Concursul de promovare prevăzut la art. 1 se organizează anual sau ori de câte ori este nevoie de

Consiliul Superior al Magistraturii, prin Institutul Național al Magistraturii.

Art. 4. — (1) Consiliul Superior al Magistraturii stabilește pentru fiecare concurs de promovare numărul de posturi pentru care acesta se organizează. Posturile vor fi stabilite, distinct, pentru promovare efectivă și, respectiv, pentru promovare pe loc, pentru fiecare instanță și parchet.

(2) Promovarea efectivă și promovarea pe loc se vor face în gradul imediat superior celui pe care îl deține magistratul, până la nivelul curții de apel, pentru judecători, și până la nivelul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pentru procurori.

(3) Judecătorii și procurorii pot candida pentru promovare efectivă la oricare dintre instanțele și, respectiv, parchetele imediat superioare în grad pentru care s-au

stabilit posturi vacante, indiferent de instanța sau parchetul la care funcționează.

(4) Nu pot fi înscriși la concurs judecătorii sau procurorii care au funcționat mai puțin de un an la instanțele sau parchetele inferioare celor pentru care candidează.

CAPITOLUL II

Condiții pentru înscrierea la concurs

Art. 5. — (1) Pot participa la concursul de promovare în funcții de execuție vacante sau pe loc judecătorii și procurorii care îndeplinesc condițiile de vechime în magistratură prevăzute la art. 44 alin. (1) lit. a), b) și c) și alin. (1¹) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, care la ultima evaluare au avut calificativul „foarte bine” și nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani.

(2) Îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) se constată prin raportul direcției de specialitate a Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 6. — (1) Data și locul organizării concursului, numărul posturilor pentru promovare efectivă și pentru promovare pe loc, tematica și bibliografia se aprobă de către Consiliul Superior al Magistraturii și se comunică, cu cel puțin 60 de zile înainte, tuturor curților de apel și parchetelor de pe lângă acestea. Curțile de apel și parchetele de pe lângă acestea vor comunica de îndată instanțelor și parchetelor din circumscripția lor aceste date. Datele comunicate vor fi publicate pe paginile de Internet ale Consiliului Superior al Magistraturii, Institutului Național al Magistraturii, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și în 3 cotidiane centrale.

(2) În termen de 10 zile de la comunicarea datei concursului, cei interesați pot depune cereri la președintele curții de apel sau la procurorul general al parchetului de pe lângă aceasta ori, după caz, la procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în care se vor menționa felul promovării, efectivă sau pe loc, și instanța ori parchetul la care se solicită promovarea, precum și specializarea pentru care optează.

Art. 7. — După expirarea perioadei de înscriere, președinții curților de apel sau procurorii generali ai parchetelor de pe lângă acestea ori, după caz, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție vor înainta de îndată Consiliului Superior al Magistraturii cererile.

CAPITOLUL III

Organizarea și desfășurarea concursului

Art. 8. — Concursul constă în susținerea unei probe scrise cu caracter teoretic și practic.

Art. 9. — Proba scrisă cu caracter teoretic și practic se susține la una dintre următoarele discipline, în funcție de specializarea pentru care optează judecătorul sau procurorul: drept civil, drept penal, drept comercial, drept administrativ, drept financiar și fiscal, dreptul muncii, dreptul familiei, drept internațional privat, drept procesual civil sau drept procesual penal, precum și, indiferent de specializare, jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și jurisprudența Curții Constituționale, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene.

Art. 10. — (1) Proba scrisă cuprinde:

a) un subiect teoretic din materia de specialitate și rezolvarea unei spețe;

b) un subiect teoretic din dreptul procesual civil sau, după caz, dreptul procesual penal și rezolvarea unei spețe;

c) un subiect din jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și jurisprudența Curții Constituționale;

d) un subiect din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene.

(2) La rezolvarea speței este permisă consultarea legislației, cu excepția celei comentate și adnotate.

Art. 11. — (1) Numărul comisiilor de examinare, pentru judecători și procurori, va fi stabilit de Consiliul Superior al Magistraturii pentru fiecare concurs, în funcție de numărul candidaților și de materiile pentru care aceștia au optat.

(2) Componenta comisiilor de examinare se aprobă prin hotărâre de către Consiliul Superior al Magistraturii dintr-o listă de propuneri întocmită de Institutul Național al Magistraturii.

Art. 12. — (1) Din comisia de examinare pentru judecători fac parte un judecător de la Înalta Curte de Casație și Justiție, un judecător de la curțile de apel și un formator judecător de la Institutul Național al Magistraturii, cel puțin egal în grad cu postul pentru care se organizează concursul.

(2) Din comisia de examinare pentru procurori fac parte un procuror de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, un procuror de la parchetele de pe lângă curțile de apel și un formator procuror de la Institutul Național al Magistraturii, cel puțin egal în grad cu postul pentru care se organizează concursul.

(3) Comisia va stabili, cu 24 de ore înainte de examen, 3 variante de subiecte, care se pun într-un plic sigilat.

(4) La data stabilită, după intrarea candidaților în sălile de examen, comisiile de examinare vor extrage câte un subiect din fiecare plic. Subiectele extrase vor fi multiplicare și distribuite în fiecare sală.

Art. 13. — (1) Fiecare lucrare se apreciază cu note de la 1 la 10, în funcție de conținutul științific, originalitate, aspectele practice semnalate și relevanța opiniilor exprimate. Nota 1 se acordă atunci când punctajul obținut este mai mic sau egal cu această notă. Nota acordată pentru fiecare lucrare este media aritmetică a notelor acordate de membrii comisiei de examinare. Nota finală este media aritmetică a notelor acordate pentru fiecare lucrare.

(2) Rezultatele se publică pe paginile de Internet ale Consiliului Superior al Magistraturii și Institutului Național al Magistraturii.

Art. 14. — (1) Candidatul poate face contestație împotriva notării, în termen de 3 zile de la publicarea rezultatelor.

(2) Contestațiile se soluționează de o comisie formată din 2 judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție și unul de la curțile de apel, respectiv 2 procurori de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și unul de la parchetele de pe lângă curțile de apel.

(3) Componenta comisiei de contestații este aprobată de Consiliul Superior al Magistraturii, pe baza listei de propuneri întocmite de Institutul Național al Magistraturii.

(4) Cu prilejul soluționării contestației lucrarea va fi reanalizată, candidatul neputând să obțină o notă inferioară celei acordate inițial de comisia de examinare.

(5) Notarea comisiei de contestații este definitivă.

Art. 15. — Pentru a fi declarat admis la concurs candidatul trebuie să obțină cel puțin media generală 7 și nu mai puțin de 5,00 la fiecare materie.

Art. 16. — (1) Tabelele de clasificare a candidaților se comunică curților de apel sau, după caz, parchetelor de pe lângă acestea și Parchetului de pe lângă Înalte Curte de Casație și Justiție și se prezintă Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) În termen de cel mult 30 de zile de la comunicarea rezultatelor, Consiliul Superior al Magistraturii dispune, prin hotărâre, promovarea judecătorilor și a procurorilor declarați admiși.

Art. 17. — (1) Promovarea în funcții de execuție vacante sau pe loc a candidaților declarați admiși la concurs se face în ordinea mediilor obținute, în limita numărului de posturi aprobate.

(2) Promovarea efectivă se face în raport de opțiunea candidatului, cu respectarea dispozițiilor alin. (1).

Art. 18. — (1) La medii egale au prioritate, în următoarea ordine: candidații care au titlul științific de doctor în drept, candidații care au vechime mai mare în funcția de judecător sau de procuror, candidații care au absolvit cursuri de masterat, candidații care au absolvit cursuri postuniversitare ori candidații care au activitate publicistică în specialitate.

(2) În circumscripțiile instanțelor și parchetelor unde o minoritate națională are o pondere de cel puțin 50% din numărul locuitorilor, la medii egale au prioritate candidații cunoscători ai limbii acelei minorități.

Art. 19. — Dispozițiile prezentului regulament se aplică în mod corespunzător judecătorilor și procurorilor militari și personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din Consiliul Superior al Magistraturii, Ministerul Public, Institutul Național al Magistraturii și Școala Națională de Grefieri.

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
PLENUL

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Regulamentului privind concediile judecătorilor și procurorilor

În temeiul dispozițiilor art. 133 alin. (5) și (7) din Constituția României, republicată, și ale art. 24 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere art. 106 lit. i) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare,

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind concediile judecătorilor și procurorilor, cuprins în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 156/2004 pentru aprobarea Regulamentului privind concediile

judecătorilor și procurorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 880 din 27 septembrie 2004, se abrogă.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Superior al Magistraturii,
judecător dr. **Dan Lupașcu**

București, 24 august 2005.
Nr. 325.

ANEXĂ

REGULAMENT

privind concediile judecătorilor și procurorilor

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Judecătorii și procurorii au dreptul la concediu de odihnă, concedii de studii, pentru participarea la cursuri sau la alte forme de specializare organizate în țară sau în străinătate, pentru pregătirea și susținerea examenului de

capacitate și de doctorat, concedii fără plată, concedii medicale, precum și alte concedii, potrivit legii.

CAPITOLUL II Concediul de odihnă

Art. 2. — (1) Judecătorii și procurorii au dreptul anual la un concediu de odihnă de 35 de zile lucrătoare, plătit.

Acest drept nu poate forma obiectul vreunei renunțări sau limitări.

(2) Durata concediului de odihnă prevăzută în prezentul regulament este corespunzătoare activității desfășurate timp de un an calendaristic.

(3) Judecătorii și procurorii efectuează concediul de odihnă, de regulă, în perioada vacanței judecătorești. Pentru motive temeinice, conducerea instanței sau, după caz, a parchetului poate aproba efectuarea concediului de odihnă în altă perioadă decât cea a vacanței judecătorești.

(4) Conducerea Înaltei Curți de Casație și Justiție, conducerea instanțelor judecătorești și ale parchetelor, precum și conducerea compartimentelor din aparatul propriu al Consiliului Superior al Magistraturii au obligația să asigure efectuarea concediului de odihnă de către toți judecătorii, procurorii și asimilații acestora, în cursul anului calendaristic în care s-a născut acest drept.

Art. 3. — Judecătorii și procurorii care îndeplinesc, în condițiile legii, prin cumul, pe lângă funcția de bază la instanțe sau parchete, o funcție didactică în învățământul universitar au dreptul la concediu de odihnă plătit numai de la instanța sau parchetul la care au funcția de bază.

Art. 4. — În anul în care au fost numiți în funcție, judecătorii și procurorii au dreptul la un concediu de odihnă stabilit proporțional cu perioada cuprinsă între data numirii și ultima zi a aceluiași an.

Art. 5. — (1) Concediul de odihnă se efectuează în fiecare an calendaristic.

(2) Efectuarea concediului de odihnă în anul următor este permisă numai în situațiile prevăzute de prezentul regulament.

(3) Concediul de odihnă poate fi fracționat, la cererea judecătorului sau a procurorului, sub condiția ca una dintre fracțiuni să fie de cel puțin 15 zile lucrătoare de concediu neîntrerupt.

Art. 6. — (1) Pe durata concediului de odihnă judecătorii și procurorii beneficiază de o indemnizație de concediu, care nu poate fi mai mică decât valoarea totală a drepturilor salariale convenite pentru perioada respectivă.

(2) Indemnizația de concediu de odihnă se stabilește în raport cu numărul zilelor de concediu înmulțite cu media zilnică a indemnizației de încadrare brute lunare, a majorării indemnizației de încadrare brute lunare, precum și a celorlalte sporuri cu caracter permanent, luate împreună, corespunzătoare lunii calendaristice în care se efectuează zilele de concediu. În cazul în care concediul de odihnă se efectuează în cursul a două luni consecutive, media zilnică se calculează distinct pentru fiecare lună.

(3) Media zilnică a veniturilor prevăzute la alin. (2) se stabilește în raport cu numărul zilelor lucrătoare din fiecare lună în care se efectuează zilele de concediu.

(4) Indemnizația de concediu de odihnă se plătește, la cerere, cu cel puțin 5 zile înaintea plecării în concediu.

Art. 7. — (1) Dacă judecătorul sau procurorul nu a putut efectua concediul de odihnă, total sau parțial, în anul calendaristic respectiv, din cauza unor motive temeinice, îl poate efectua în cursul anului următor, pe baza programării aprobate de președinții instanțelor judecătorești, sau, după caz, de conducătorii parchetelor. În acest caz, drepturile bănești se suportă din fondurile aferente anului în care se efectuează concediul de odihnă.

(2) Compensarea în bani a concediului de odihnă este permisă numai în cazul încetării activității la instanța sau parchetul la care funcționează judecătorul ori procurorul.

(3) Compensarea se calculează pe baza numărului de zile de concediu neefectuat și a mediei zilnice a

indemnizației de încadrare brute lunare, precum și a celorlalte sporuri cu caracter permanent, luate împreună, corespunzător lunii decembrie a anului pentru care se acordă compensarea.

(4) În cazul decesului judecătorului sau al procurorului, suma reprezentând compensarea în bani a concediului de odihnă neefectuat se va acorda membrilor de familie, conform legii.

Art. 8. — Programarea concediilor de odihnă se face la sfârșitul anului, pentru anul următor, de către conducerea instanțelor și parchetelor, având în vedere opțiunile judecătorilor și procurorilor, precum și asigurarea funcționării în bune condiții a instanțelor și parchetelor.

Art. 9. — (1) Concediul de odihnă poate fi întrerupt, la cerere, pentru motive temeinice.

(2) Concediul de odihnă poate fi întrerupt și în cazul în care judecătorul ori procurorul este rechemat, în scris, de către conducerea instanței sau parchetului, numai pentru situații de serviciu urgente care fac necesară prezența acestuia. În situația rechemării, cel în cauză are dreptul la rambursarea cheltuielilor de transport și a cheltuielilor legate de efectuarea concediului în altă localitate, egale cu sumele cheltuite pentru prestația de care nu a mai putut beneficia din cauza rechemării.

(3) În cazul întreruperii concediului, judecătorul ori procurorul are dreptul să efectueze restul zilelor de concediu după ce au încetat situațiile respective sau, când acest lucru nu mai este posibil, în perioada stabilită printr-o nouă programare, în cursul aceluiași an calendaristic.

Art. 10. — (1) În cazul în care concediul de odihnă început la o anumită dată este întrerupt, indemnizația nu se restituie. În această situație se va proceda la regularizarea plăților în raport cu indemnizația aferentă zilelor de concediu neefectuat și cu indemnizația convenită judecătorului ori procurorului pentru perioada lucrată după întreruperea concediului sau cu drepturile convenite pe această perioadă, după caz, potrivit legii.

(2) La data programată pentru efectuarea părții restante a concediului de odihnă se acordă judecătorului sau procurorului indemnizația de concediu convenită pentru această parte, în condițiile prezentului regulament.

Art. 11. — (1) Concediul de odihnă convenit judecătorilor și procurorilor detașați la alte instanțe sau parchete ori în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, Institutului Național al Magistraturii, Școlii Naționale de Grefieri, Ministerului Justiției ori al altor autorități sau instituții publice se acordă de către instituțiile la care aceștia își desfășoară activitatea.

(2) Judecătorii și procurorii detașați la o instanță sau la un parchet cu sediul în altă localitate, precum și judecătorii și procurorii din alte localități, detașați în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, Institutului Național al Magistraturii, Școlii Naționale de Grefieri, Ministerului Justiției ori al altor autorități sau instituții publice, au dreptul la rambursarea cheltuielilor de transport dus-întors, potrivit legii, din localitatea unde sunt detașați în localitatea unde se află instanța ori parchetul la care sunt încadrați, pentru cazul în care concediul se efectuează în timpul detașării.

(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică și judecătorilor sau procurorilor delegați la alte instanțe ori parchete.

Art. 12. — Concediul de odihnă neacordat judecătorilor sau procurorilor transferați la o altă instanță ori la un alt parchet, de către instanța sau parchetul de la care s-a efectuat transferul, se va acorda acestora de instanța ori parchetul la care au fost transferați, iar indemnizația de concediu acordată potrivit legii va fi suportată de către cele două instituții implicate, proporțional cu timpul lucrat la

fiecare dintre acestea în cursul anului calendaristic respectiv. În același mod se va proceda și în cazul în care concediul de odihnă a fost efectuat înainte de transfer.

Art. 13. — Judecătorii și procurorii sunt obligați să restituie instituției partea din indemnizația de concediu corespunzătoare perioadei nelucrate din anul pentru care li s-a acordat acel concediu, în situația în care au fost eliberați din funcție pentru următoarele motive:

- a) demisie;
- b) incapacitate profesională;
- c) sancționare disciplinară;
- d) condamnare definitivă;
- e) neîndeplinirea oricăreia dintre condițiile prevăzute la art. 13 alin. (2) lit. a), c) și e) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare;
- f) încălcarea dispozițiilor art. 6² din Legea nr. 303/2004, cu modificările și completările ulterioare;
- g) nepromovarea examenului prevăzut la art. 31 alin. (14) din Legea nr. 303/2004, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL III

Concedii pentru formare profesională

Art. 14. — Judecătorii și procurorii au dreptul la concedii pentru formare profesională, la cerere, cu plată sau fără plată.

Art. 15. — (1) Judecătorii și procurorii au dreptul, la cerere, la concedii plătite pentru formare profesională, în următoarele situații:

- a) participarea la cursuri sau la alte forme de specializare, organizate în țară sau în străinătate;
- b) pregătirea și susținerea examenului de capacitate și a examenului de doctorat.

(2) Durata acestor concedii se aprobă de către conducerea instituției, în funcție de durata cursurilor ori a specializărilor efectuate, fără a putea depăși 10 zile într-un an calendaristic.

(3) Pentru pregătirea și susținerea examenului de capacitate și, după caz, a examenului de doctorat, judecătorii și procurorii au dreptul la un concediu plătit ce nu poate depăși 10 zile pentru fiecare examen.

Art. 16. — (1) Durata concediului pentru formare profesională, cu plată, nu poate fi dedusă din durata concediului de odihnă anual și este asimilată unei perioade de activitate efectivă în ceea ce privește drepturile judecătorilor și procurorilor.

(2) Concediile acordate potrivit alin. (1) nu afectează vechimea în magistratură.

Art. 17. — Concediul pentru formare profesională fără plată poate fi acordat pentru situațiile prevăzute la art. 15 alin. (1), pe o durată stabilită potrivit art. 18 alin. (1) și (3).

CAPITOLUL IV

Concediul fără plată

Art. 18. — (1) Judecătorii și procurorii au dreptul la concedii fără plată pentru rezolvarea unor situații personale deosebite, apreciate ca atare de conducerea instituției. Durata însumată a acestor concedii nu poate depăși 90 de zile lucrătoare într-un an calendaristic.

(2) Judecătorii și procurorii au dreptul la concedii fără plată, fără limita prevăzută la alin. (1), în următoarele situații:

- a) îngrijirea copilului bolnav în vârstă de peste 3 ani, pe perioada indicată în certificatul medical;

b) însoțirea soțului sau, după caz, a soției ori a unei rude apropiate: fiu, fiică, soră, frate, părinte, pe timpul cât aceștia se află la tratament în străinătate, în ambele situații cu avizul obligatoriu al Ministerului Sănătății.

(3) Concediul fără plată poate fi acordat și pentru alte interese personale, pe durata stabilită prin acordul părților.

Art. 19. — (1) În perioada concediilor fără plată persoanele respective își păstrează calitatea de judecător sau procuror.

(2) Durata concediilor fără plată prevăzute la art. 18 nu constituie vechime în funcția de judecător sau procuror. Instanțele și parchetele au obligația să comunice de îndată la Consiliul Superior al Magistraturii orice întrerupere a vechimii în activitatea de judecător sau procuror.

CAPITOLUL V

Alte concedii plătite

Art. 20. — Judecătorii și procurorii au dreptul la concedii medicale, potrivit legii.

Art. 21. — (1) Judecătorii și procurorii au dreptul la concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani.

(2) În perioada concediului prevăzut la alin. (1) judecătorii și procurorii au dreptul la o indemnizație în cuantum de 75% din media veniturilor nete realizate în ultimele 6 luni anterioare datei de la care se acordă acest concediu.

(3) De indemnizația prevăzută la alin. (2) beneficiază și judecătorii sau procurorii care, la data intrării în vigoare a Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, se află în concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani.

Art. 22. — (1) Judecătorii și procurorii au dreptul la concedii plătite care nu se includ în durata concediului de odihnă, în cazul următoarelor evenimente familiale:

- a) căsătoria judecătorului sau a procurorului — 5 zile;
- b) nașterea sau căsătoria unui copil — 3 zile;
- c) decesul soțului sau soției ori al unei rude până la gradul al II-lea inclusiv — 3 zile.

(2) Concediile plătite prevăzute la alin. (1) se acordă, la cerere, de conducerea instituției.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 23. — (1) Judecătorii și procurorii care nu au desfășurat activitate pe durata întregului an calendaristic nu au dreptul la concediu de odihnă pentru acel an.

(2) În cazul în care perioadele de concedii medicale și de concedii fără plată, însumate, au fost de 12 luni sau mai mari și s-au întins pe 2 sau mai mulți ani calendaristici, judecătorii și procurorii au dreptul la un singur concediu de odihnă, acordat în anul reîncepterii activității.

Art. 24. — (1) Efectuarea concediilor prevăzute de prezentul regulament se aprobă de conducătorii fiecărei instituții, astfel:

a) pentru judecători și procurori, de către președinții instanțelor sau, după caz, conducătorii parchetelor la care funcționează;

b) pentru vicepreședintele și membrii Consiliului Superior al Magistraturii, secretarul general și secretarul general adjunct ai Consiliului Superior al Magistraturii, directorii și directorii adjuncți ai Institutului Național al Magistraturii și Școlii Naționale de Grefieri, de către președintele Consiliului Superior al Magistraturii;

c) pentru magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, de către vicepreședintele acestei instanțe;

d) pentru personalul de specialitate juridică asimilat magistraților din aparatul propriu al Consiliului Superior al Magistraturii, de către secretarul general al acestuia.

(2) Procurorul general al Parchetului Național Anticorupție, președinții curților de apel și procurorii generali ai parchetelor de pe lângă acestea aduc la cunoștință președintelui Consiliului Superior al Magistraturii perioada în care vor efectua concediul de odihnă, cu cel puțin 15 zile înainte de data plecării în concediu.

Art. 25. — Evidența efectuării concediilor prevăzute în prezentul regulament va fi ținută de primii-grefieri ori de grefierii-șefi ai instanțelor judecătorești sau, după caz, ai parchetelor de pe lângă acestea ori de conducătorii compartimentelor din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 26. — Prezentul regulament se aplică și magistraților-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, personalului de specialitate juridică asimilat magistraților din aparatul propriu al Consiliului Superior al Magistraturii, Ministerului Public, Institutului Național al Magistraturii și Școlii Naționale de Grefieri.

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
PLENUL

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Codului deontologic al judecătorilor și procurorilor

În temeiul dispozițiilor art. 133 alin. (5) și (7) din Constituția României, republicată, ale art. 24 alin. (1) și ale art. 39 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere art. III din titlul XV „Modificarea și completarea Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii” din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente,

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Se aprobă Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, cuprins în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Codul deontologic al magistraților, aprobat prin Hotărârea

Consiliului Superior al Magistraturii nr. 144/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 382 din 6 mai 2005, se abrogă.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Superior al Magistraturii,
judecător dr. **Dan Lupașcu**

București, 24 august 2005.
Nr. 328.

ANEXĂ

CODUL DEONTOLOGIC

al judecătorilor și procurorilor

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor stabilește standardele de conduită a acestora, conforme cu onoarea și demnitatea profesiei.

Art. 2. — (1) Respectarea normelor cuprinse în prezentul cod deontologic constituie un criteriu pentru evaluarea eficienței calității activității și integrității judecătorilor și procurorilor.

(2) Evaluarea se face de către organele competente, potrivit legii.

CAPITOLUL II

Independența justiției

Art. 3. — (1) Judecătorii și procurorii sunt obligați să apere independența justiției.

(2) Judecătorii și procurorii trebuie să-și exercite funcția cu obiectivitate și imparțialitate, având ca unic temei legea, fără a da curs presiunilor și influențelor de orice natură.

(3) Judecătorii și procurorii se pot adresa Consiliului Superior al Magistraturii pentru orice faptă de natură să le afecteze independența, imparțialitatea sau reputația profesională.

Art. 4. — (1) În îndeplinirea atribuțiilor de serviciu judecătorii și procurorii nu trebuie să fie influențați de doctrine politice.

(2) Judecătorii și procurorii nu pot milita pentru aderarea altor persoane la o formațiune politică, nu pot participa la colectarea fondurilor pentru formațiunile politice și nu pot permite folosirea prestigiului sau a imaginii lor în astfel de scopuri.

(3) Judecătorii și procurorii nu pot să acorde nici un fel de sprijin unui candidat la o funcție publică cu caracter politic.

Art. 5. — (1) Judecătorii și procurorii nu se pot servi de actele pe care le îndeplinesc în exercitarea atribuțiilor de serviciu pentru a-și exprima sau manifesta convingerile politice.

(2) Judecătorii și procurorii nu pot participa la reuniuni publice cu caracter politic.

Art. 6. — (1) Judecătorii și procurorii pot participa la elaborarea de publicații, pot elabora articole, studii de specialitate, lucrări literare ori științifice și pot participa la emisiuni audiovizuale, cu excepția celor cu caracter politic ori a celor care ar putea afecta imaginea justiției.

(2) Judecătorii și procurorii pot fi membri ai unor comisii de examinare sau de întocmire a proiectelor de acte normative, a unor documente interne ori internaționale.

(3) Judecătorii și procurorii pot fi membri ai societăților civile sau academice, precum și ai oricăror persoane juridice de drept privat fără scop patrimonial.

CAPITOLUL III

Promovarea supremației legii

Art. 7. — Judecătorii și procurorii au îndatorirea să promoveze supremația legii, statul de drept și să apere drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor.

Art. 8. — Judecătorii și procurorii sunt obligați să respecte egalitatea cetățenilor în fața legii, asigurându-le un tratament juridic nediscriminatoriu, să respecte și să apere demnitatea, integritatea fizică și morală a tuturor persoanelor care participă, în orice calitate, la procedurile judiciare.

CAPITOLUL IV

Imparțialitatea judecătorilor și procurorilor

Art. 9. — (1) Judecătorii și procurorii trebuie să fie imparțiali în îndeplinirea atribuțiilor profesionale, fiind obligați să decidă în mod obiectiv, liberi de orice influențe.

(2) Judecătorii și procurorii trebuie să se abțină de la orice comportament, act sau manifestare de natură să altereze încrederea în imparțialitatea lor.

Art. 10. — În caz de incompatibilitate, judecătorii și procurorii sunt datori să se abțină, potrivit legii.

Art. 11. — (1) Judecătorilor și procurorilor le este permis să acorde asistență juridică, în condițiile prevăzute de lege, numai în cauzele lor personale, ale ascendenților, descendenților sau soților lor, precum și ale persoanelor puse sub tutela ori curatela acestora. În asemenea situații, nu le este îngăduit să se folosească de calitatea de judecător sau procuror pentru a influența soluția instanței

de judecată sau a parchetului ori pentru a crea aparența unei astfel de influențe.

(2) Relațiile de familie și sociale ale judecătorilor și procurorilor nu trebuie să influențeze soluțiile pe care le adoptă în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

(3) Judecătorilor și procurorilor le este interzis să intervină pentru soluționarea unor cereri, să pretindă ori să accepte rezolvarea intereselor personale sau ale membrilor familiei ori ale altor persoane, altfel decât în limita cadrului legal. Imixtiunea în activitatea altor judecători și procurori este interzisă.

CAPITOLUL V

Exercitarea îndatoririlor profesionale

Art. 12. — Judecătorii și procurorii sunt obligați să-și îndeplinească cu competență și corectitudine îndatoririle profesionale, să respecte îndatoririle cu caracter administrativ stabilite prin lege, regulamente și ordine de serviciu.

Art. 13. — Judecătorii și procurorii sunt datori să depună diligența necesară în vederea îndeplinirii lucrărilor repartizate, cu respectarea termenelor legale, iar în cazul în care legea nu prevede, înăuntrul unor termene rezonabile.

Art. 14. — Judecătorii și procurorii trebuie să impună ordine și solemnitate în timpul soluționării cauzelor și să adopte o atitudine demnă și civilizată față de părți, avocați, martori, experți, interpreți ori alte persoane și să le solicite acestora un comportament adecvat.

Art. 15. — (1) Judecătorii și procurorii au obligația de a nu dezvălui sau folosi pentru alte scopuri decât cele legate direct de exercitarea profesiei informațiile pe care le-au obținut în această calitate.

(2) În cazul în care, potrivit legii, lucrările au un caracter confidențial, judecătorii și procurorii sunt obligați să păstreze materialele respective în incinta instanței sau a parchetului și să nu permită consultarea lor decât în cadrul prevăzut de lege și de regulament.

Art. 16. — (1) În exercitarea funcțiilor lor de conducere judecătorii și procurorii trebuie să se preocupe de organizarea activității personalului, să manifeste inițiativă și responsabilitate. În luarea deciziilor ei trebuie să acorde prioritate intereselor instanțelor și parchetelor, precum și bunei administrări a justiției.

(2) Judecătorii și procurorii cu funcții de conducere nu pot folosi prerogativele pe care le au pentru a influența desfășurarea proceselor și soluționarea cauzelor.

CAPITOLUL VI

Demnitatea și onoarea profesiei de judecător sau procuror

Art. 17. — Judecătorii și procurorii sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în funcție și în societate.

Art. 18. — (1) Relațiile judecătorilor și procurorilor în cadrul colectivelor din care fac parte trebuie să fie bazate pe respect și bună-credință, indiferent de vechimea în profesie și de funcția acestora.

(2) Judecătorii și procurorii nu își pot exprima părerea cu privire la probitatea profesională și morală a colegilor lor.

Art. 19. — Judecătorii și procurorii își pot exprima public opinia privind exercitarea dreptului la replică în cazul

în care prin articole de presă sau în emisiuni audiovizuale s-au făcut afirmații defăimătoare la adresa lor.

Art. 20. — Judecătorii și procurorii nu pot desfășura acțiuni care, prin natura lor sau modul de finanțare ori executare, ar putea, în orice formă, să impiezeze îndeplinirea cu imparțialitate, corectitudine și în termenele legale a obligațiilor profesionale.

CAPITOLUL VII

Activități incompatibile calității de judecător sau procuror

Art. 21. — (1) Judecătorii și procurorii nu pot cumula această calitate cu nici o altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior.

(2) Judecătorii și procurorii pot participa ca formatori în cadrul Institutului Național al Magistraturii și Școlii Naționale

de Grefieri, potrivit programului stabilit de acestea cu conducerile instanțelor sau parchetelor în care formatorii își desfășoară activitatea.

Art. 22. — Judecătorilor și procurorilor le este interzisă participarea directă ori prin persoane interpușe la jocuri de tip piramidal, jocuri de noroc sau sisteme de investiții pentru care nu este asigurată transparența fondurilor, în condițiile legii.

Art. 23. — Judecătorii și procurorii sunt datori să se abțină, potrivit legii, de la orice activitate legată de actul de justiție în cazurile care presupun existența unui conflict între interesele lor și interesul public de înfăptuire a justiției sau de apărare a intereselor generale ale societății.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5 948368 048003